

TEGEN DE KWAKZALVERIJ

REDACTIE-ADRES: J. Th. Balk, Keerberg 54, Amsterdam-Z.

Opgericht 1 januari 1881

**MASSALE GEBEDS-"GENEZINGEN" EEN GEVAAR
VOOR DE GELOVIGE**

HET IS AL gebedsgenezing, wat de klok slaat. Broeder Maasbach trekt door heel het land. Jan Vrijmans al te suggestieve televisiefilm is het onderwerp geweest van heel wat commentaar. „Maasbach ziet kans”, schreef dezer dagen De Tijd-De Maasbode, „een volle kerk in enkele minuten tijds tot een onvoorstelbaar religieus enthousiasme te brengen, dat niet zelden overslaat in een stemming die naar extase en hysterie neigt.”

DAAROM IS HET goed een ogenblik stil te staan bij wat een theoloog én medicus, dr. Kurt Koch, over gebedsgenezing heeft te zeggen. Enige maanden geleden heeft deze Duitse theoloog in ons land lezingen gehouden voor predikanten, artsen, hoogleraren, onder meer in Den Haag, Utrecht, Rotterdam en op de „Hezenberg”. Dit geschiedde op uitnodiging van de hervormde Raad voor Kerk en Ziekenzorg. Dr. Koch is zendeling van de Westduitse evangelische kerk en hij is gepromoveerd op een proefschrift over de zielszorg en het occultisme.

GEVAARLIJK ACHT DR. KOCH de zienswijze, dat evenals de wetenschappelijke geneeswijze — waarin dr. Koch de hand van God ziet — ook de occulte geneeswijzen en die van magnetiseurs, magiërs, spiritisten enz. een „door de Schepper gewilde vorm van genezing” zou zijn. Na occulte genezingen blijkt de band tussen de ex-patiënt en God te zijn verbroken, aldus dr. Koch. De vroegere gelovigen kunnen niet meer tot een werkelijk diep gebed komen, een ervaring die ook Nederlandse predikanten hebben opgedaan.

HET IS DE mening van de theoloog én medicus dr. Koch — en wij ontlent dit aan een uitvoerig artikel in de Nieuwe Prov. Groninger Courant — dat genezing door gebed voor iedere Christen kan zijn weggelegd. Hij maakt nadrukkelijk onderscheid tussen de volgende begrippen:

- a) bijbelse genezing;
- b) suggestieve religieuze genezing (door dweepzieke goddienstige extremisten);
- c) demonische genezing (waaronder het hele pakket van occulte genezingen valt).

In die gevallen, dat religieuze suggestie werkelijk effect boekte — dr. Koch deed duizenden onderzoeken — bleek meestentijds het wegvallen van psychische remmingen hiervan de oorzaak te zijn. Werkelijke genezingen door gebedsgenezers in massabijeenkomsten komen zelden voor.

„Een op de honderd misschien. Mijn onderzoeken bij William Branham hebben mij zelfs nimmer één geval van genezing opgeleverd.”

Branham vertelde aan de predikant uit Zürich, die zijn toespraken vertaalde in Zwitserland, dat rechts van

Branham nooit iemand mocht staan, omdat deze plaats gereserveerd was

voor de engel. „Ik mag alleen doen wat deze engel zegt”, vertelde Branham aan de vertaler. „In de samenkomsten wijst de engel aan, wie ik genezen moet. Als ik de mensen er toe kan brengen mij te geloven, worden ze beter.”

TIJDENS HET OPTREDEN van Branham in Bazel geschieden er voorvallen, die dr. Koch wil rangschikken onder de „demonische gevolgen van occulte genezingen”.

Op de terugweg uit Bazel sprong een man, die juist door Branham was genezen uit de auto waarin hij meereed en wierp zich voor een vrachtwagen: zelfmoord. Een tweede zelfmoord gebeurde diezelfde avond, toen een genezen vrouw zich te Bazel in het water wierp.

Het geloofsleven van de Christen wordt ernstig verstoord door magische bezweringen, waarbij dr. Koch drie hoofdvormen onderscheidt: zwarte magie (aanroepen van de duivel), witte magie (hierbij wil men God dwingen tot genezing) en neutrale magie

vervolg op pag 2

REGELRECHTE LACHER

TUSSEN DE GETUIGENISSEN door neemt Maasbach de mensen op de wijze van quizmaster Theo Eerdmans kleine interviewtjes af. Soms wordt zo'n dialoog, aldus P. van der Eijk in De Tijd-Maasbode een regelrechte lacher, zij 't niet altijd gewild. Zoals dat gesprekje tussen Maasbach en een wat kalende heer van middelbare leeftijd.

Maasbach, nadat zijn volgeling heeft getuigd van diverse kwalen te zijn genezen: Wat is uw beroep?

— Makelaar.

Maasbach, enthousiast: Is het niet wonderbaar?

Makelaar: Prijs de heer!

Hele kerk: Halleluja!

De makelaar zegt ook van het roken te zijn afgestapt.

De schalkse Maasbach wil weten, wat hij nu wel met zijn zakgeld doet.

De makelaar zit even met deze onverwachte vraag, maar Maasbach weet een oplossing: We zullen hem een zendingsbusje sturen.

Luid gelach volgt. Het is een vrolijke bijeenkomst en Maasbach wil het weten ook. „Het feest gaat door”, zegt hij op een gegeven ogenblik.

Dan is er ook de man die wijdlopig vertelt van hoeveel kwalen hij genezen is. „Ik heb mijn medicijnen weggegooid” zegt hij flink. Dan verhaalt hij dat zijn vrouw ziek werd. „Ten einde raad heb ik haar met Marcus 16 aangepakt, de satan uitgedreven en kijk, ze stak ineens haar eerst verlamde arm boven het hoofd en riep „Halleluja!”

De verslaggever vraagt de heer Maasbach, die hij opzoekt in het hoofdkantoor van zijn beweging in de Koningstraat in Den Haag, of de verantwoordelijkheid van zijn prediking, die de medische wetenschap als geschenk van God miskent en rechtstreeks wonderen af wil dwingen, steeds weer, of deze verantwoordelijkheid hem niet zwaar valt. Maasbach praat er om heen en zegt dat hij de mensen nooit aanraadt geen dokter te bezoeken.

In het tijdschrift van zijn beweging staan talloze schriftelijke getuigenissen van „genezingen”: van zenuwinstorringen tot kanker toe. Zelfs laten mensen geregeld weten dat zij genezen zijn toen zij tijdens een radio-uitzending van Maasbach — hij huurt zendtijd van radio-Luxemburg — in de vroege zondagochtend, het toestel stevig in de hand hadden genomen en intens hadden geluisterd.

Massale gebeds-„genezingen” OUDE EIK DRIJFT zijn een gevaar KOORTS UIT

vervolg van pag 1

(de natuur wordt als genezingsbren-
gende aangeroepen).

Over psychometrische genezingen zei dr. Koch: „Mij zouden ze niets kunnen schelen, als zij maar niet later hun mentale neerslag in de vorm van depressies, totale geestelijke inertie of gebondenheid aan de genezer te weeg brachten”. Dr. Koch memoreerde het geval van een evangelist, die een gevaarlijke operatie moest ondergaan. Zijn vrouw ging tevoren naar een magnetiseur en vroeg om raad. In de wachtkamer heeft zij gebeden, toen plotseling een „onverklaarbare donkere macht zich van haar ziel meester maakte”. Vanaf die dag leed de vrouw aan inzinkingen en kon zij uren lang bewegingloos op een bank zitten. Door tussenkomst van een collega van dr. Koch is zij genezen.

Waarschuwen, waarschuwen

IN ZIJN PROEFSCHRIFT, dat gebaseerd is op 500 gevallen uit zijn pastorale praktijk heeft dr. Koch dergelijke demonische gevolgen na occulte en andere niet-wetenschappelijke genezingen van ziekten behandeld. Het boek heeft inmiddels al zijn zevende druk beleefd. (De titel luidt „Seelsorge und Okkultisme”).

Dr. Koch is er echter wel van overtuigd, dat goddelijke genezingen mogelijk zijn. Deze theoloog-medicus zegt dit zelf door handoplegging te hebben bewerkstelligd. Maar zei hij tegen de verslaggever van de Nieuwe Prov. Groninger Courant: dit mag geen object van sensatie zijn. Hij pleegde deze handoplegging daarom ook niet in het openbaar, alleen in het bijzijn van een ambtsbroeder. „De grote voorwaarde moet zijn, dat de patiënt én ik zelf in het reine zijn met God. Mijn taak in de zielszorg moet zijn, dat ik deze patiënt psychisch heb voorbereid op de mogelijkheid dat God geen genezing voor hem heeft. Het heil van de ziel gaat boven het heil van het lichaam.”

Met het geloof in de bijbelse genezing van de zieke mens strijdt dr. Koch echter onverdroten tegen genezingen door magnetiseurs, tegen spiritisme en alle vormen van occultisme. En ook tegen de suggestieve religieuze genezing, zoals die voor grote mensenmenigten werd en wordt beoefend.

Waarschuwen en nog eens waarschuwen is de reden van dr. Kurt Kochs wereldtoernee, waarop hij zijn lezingen houdt over „Krankenheilung als Irrwege und Auftrag.”

Handig zakenman

Dr. F. A. Nolle, predikant en medicus, wordt door gebedsgenezer Johan Maasbach met een glimlach aangeduid als „een tegenstander”. Dr. Nolle volgt de beweging op de voet. Hij heeft er zelfs een boek over geschreven, waarin hij geen spaan heel laat van de gebedsgenezers. „Ik heb nog nooit de kans gekregen een genezing te controleren. Ik moet toegeven, dat gaat in Lourdes met zijn medische commissies zorgvuldiger.”

De grote man van de Pinksterbeweging, waartoe ook Maasbachs „Volle Evangelisten” behoren, is de Amerikaan Osborne. Deze wordt door dr. Nolle onverbloedemd een bedrieger genoemd. Een foto, van het moment waarop de Heer zelf was verschenen tijdens een bijeenkomst van Osborne in Indonesië, bleek een montage te zijn.

Als medicus wordt dr. Nolle telkens weer verontwaardigd wanneer hij over de genezingen begint. „Het is afschuwelijk”, zegt hij. „Een keer zag ik vier blinden neerknielen, die zich de handen opgelegd wilden krijgen. De „voorganger” riep: Geloof en u bent genezen.”

Natuurlijk bleven de wanhopige slachtoffers blind achter, maar nu hebben ze niet alleen hun gebrek maar ook de afschuwelijke gedachte: Zie je wel, nu hebben we nog geen geloof genoeg ook.

De leer van Maasbach is er, aldus dr. Nolle, een van hoogmoed. „Wie zijn wij, dat wij van God verlangen dat hij voor ons een wonder doet? Natuurlijk, ik geloof in wonderen, maar niet in kletspraatjes”.

Van Maasbach zegt hij: „Ik weet niet of hij betrouwbaar is. Wel is hij een buitengewoon handig zakenman, die uitstekend met mensen om kan gaan, een goede stem heeft en prachtig kan zingen”. Maasbach is met de Pinkstergemeente in contact gekomen in Amerika, toen hij als chef-kok voer. In de oorlog is hij in Amerika blijven hangen. (Ontleend aan De Tijd-De Maasbode).

ER WORDT IN Nederland nog altijd op paganistische wijze koorts afgebonden. Een kilometer buiten Overasselt, naast de ruïne van de Benedictijner Sint Walrickskapel, staat de enige koortsafbindboom van Nederland. Wie door koorts wordt geplaagd en aan een van de takken een reepje lijfgoed bindt, zal subiet beter worden, zo luidt de legende. Er wordt nog altijd druk gebruik van gemaakt. Her en der in het dichte bladerdek verspreid, wapperen tientallen lapjes stof in de wind, aldus het Brabants Dagblad.

Er is niemand die historisch raad weet met dit bijgeloof. Er bestaat een sage, die vertelt hoe Willibrordus in het jaar 727 in deze streek de dochter van een gevreesde boeman (een inwoner van het naburige Heumen) van de koorts genas. Uit dankbaarheid offerde zij een van haar haarvlechten. Zij hing die in de takken van een boom. Vader en dochter gingen bovendien over tot het geloof van de evangelist. Dat moesten zij met de dood bekopen, want medebewoners zagen deze bekering als verraad en vermoordden beiden. Later toen meer boemannen tot het christendom waren bekeerd werd het graf van vader en dochter van kruisen voorzien: aldus ontstond het koortsverdrijvende bedevaartsoord.

Karel de Grote, zo wil een andere sage, vond op deze plaats ook genezing. Als dank stichtte hij een kapel voor een van zijn Benedictijner kape-laans uit het Picardische St. Valéry sur Somme.

Hoeveel waarheid deze overgeleverde volksverhalen bevatten, weet niemand. Historici ontdekten, dat in de eerste helft van de twaalfde eeuw een Benedictijner kapel nabij Overasselt bestaan heeft. Maar pas in de zeventiende eeuw kwamen Franse kloosterlingen in het bezit ervan. Oudheidkundigen hebben op deze plaats ook enkele proefopgravingen verricht. Hun arbeid bleef zonder resultaat. Zij vermoedden te doen te hebben met een heidense offerplaats, die door de bouw van de kapel moet zijn gekerstend. Langzamerhand gingen alle bewoners van de

vervolg op pag 3

Latijn onvoldoende

Een visboer uit Hamburg heeft kans gezien in Ibbenbüren, aan de spoorlijn van de Nederlandse grens naar Osna-brück, zich uit te geven voor arts. De apothekers ter plaatse kregen echter argwaan omdat het latijn op de recepten zo erbarmelijk was. De politie maakte daarna een eind aan zijn praktijken.

Ze deed een ARMBAND om en... een zeurderig gevoel van kiespijn in haar knieën verdween!

OOK UW GEESTES-VUURTJE wordt er door opgestookt. Aldus de welsprekende belofte van de heer Jac. Ides van Woord, die geestdriftige brochures schrijft over z.g. gezondheidsarmbanden, die tegenwoordig in de handel worden gebracht. In het julinumnummer van het vorige jaar hebben wij reeds een waarschuwing tegen deze armbanden overgenomen uit de Consumentengids.

In die armbanden, die men voor veel geld kan kopen, zitten de kleine O.P.-magneten. Ja, en nu willen lastige lieden maar weten: hoe gaat dat toch? Wat bewerkstelligen die kleine magneten? Kom, kom, zegt Jac. Ides van Woord — niet zo krampachtig naar een verklaring zoeken, mensen! We hebben al lang geweten, dat citroenen en rozebottels goed waren voor infectieziekten en verkoudheden. Pastoor Kneipp, die zovele Duitsers eren door een Kneipp-kuur te volgen, paste al rozebottels en citroenen toe, zonder echter een wetenschappelijke verklaring te kunnen geven. Die kwam eerst later. Zo zal het ook met de Healthy-armband gaan, begrijpen we uit wat de heer Jac. Ides van Woord, ons wil doen geloven.

Hij schrijft dat alles in een communiqué van de Persdienst Medicor in Den Haag (3e oplage!). Het is wel een vreemde „persdienst”. Want in plaats van nu publiciteitsorganen te animeren, zoals persdiensten dat plegen te doen: neemt het over, mijne heren, ja, graag! verklaart de persdienst van Medicor, dat „nadruk en vertalingen — ook van gedeelten — alleen met toestemming van de uitgever” geoorloofd zijn.

Hij had wat gezondigd!

DE REDACTEUR IS zelf zijn auto-schoudernekpijn kwijt geraakt door het dragen van zo'n Healthy-armband. Mevrouw S. raakte er een zeurderig gevoel van kiespijn in haar knieën door kwijt. Dat is aanlokkelijk! Maar een gebroken arm is ook al sneller genezen louter door het dragen van zo'n armband.

Een heer bekende dat zijn sexuele potentie is toegenomen, een dame, mevrouw H., komt tot de verrassende uitspraak dat ze liever al haar kleren zou willen missen dan de armband. Een andere heer voelde de werking van de magneten op zijn lever, toen hij wat had gezondigd! Een andere dame heeft de ervaring, dat haar

trage man met zijn te lage bloeddruk véél actiever werd toen hij de armband droeg. Van mevrouw zelf zijn de enkels dunner geworden. Een oude blaaskwaal is — wéér een andere mevrouw is aan het woord — er ook al beter van geworden.

Iemand schreef echter de heer Ides van Woord een brief, waarin zij zich beklagde geen enkel resultaat te hebben bemerkt. Hoe zou zij zich wel gevoeld hebben, aldus het antwoord

Bloed filtereren

IN ANTWERPEN WERDEN, tijdens een geweldige publiciteitscampagne, de „gezondheidsarmbanden” met magneetjes verkocht voor de som van 600 fr. (ruim 43 gulden). De verkoper beweerde, dat de magneetjes „t bloed filtererden en dus allerlei gevaarlijke ziekten genazen”. De Antwerpse strijder tegen bijgeloof en kwakzalverij, de advocaat mr. J. D. Jacobson, heeft een klacht ingediend tegen de verkoper en heeft persoonlijk bij het parket en de gerechtelijke politie aangedrongen op een vervolging wegens aftroggelarij. De Procureur des Konings heeft dit echter niet gedaan, hoewel de verkoper van deze armbandjes een zeer slechte reputatie heeft.

van de heer Ides van Woord, als zij de armband eens niet had gedragen!

Opladen van het bloed

IN EEN VAN de brochures, die Medicor in soorten het licht laat zien (er is er zelfs een, waarbij de naam van Einstein gekopeld wordt aan de Healthy-armbanden.....) lezen we, dat de O.P.-magneten (wat die afkorting betekent, weten wij waarlijk niet) het bloed opladen. Bij vrouwen wordt er de maandcyclus door genormaliseerd, overgangsbezwaren, zowel bij mannen als bij vrouwen, verminderen, of wel verdwijnen geheel. Zulks putten wij uit de rubriek „Casu-

istische mededelingen en tevredenheidsbetuigingen”.

Jac. Ides van Woord is, zegt hij, een leerling van de grafoloog Max Pulver. Hij kan dus ook met een paar mooie volzinnen komen over de invloed van de armband op het handschrift. Welnu: de dynamiek van het handschrift demonstreert de toegenomen psycho-fysische energie van de drager van de armband. Met de ferriet-magneten! (ferite, schrijft Jac. Ides van Woord maar steeds).

OUDE EIK

vervolg van pag 2

streek tot het christendom over, maar het geloof in de koortsverdrijvende kracht van de wonderboom bleef bestaan.

ANNO 1964 LEEFT het nog voort. In het geheim komen familieleden van zieken een lapje stof in de takken binden. „Ik zie ze nog vaak genoeg komen”, vertelt mevrouw H. van Hout, die op nog geen honderd meter afstand ijs verkoopt. Zij heeft het nog meege maakt, dat men gezamenlijk in bedevaart naar kapel en boom trok. Als er een zieke was in een dorp in de buurt liepen alle bewoners biddend naar de kapel. Tevoren was er een stukje van zijn kleding in de boom gebonden. Want de overlevering schrijft voor, dat die handeling niet door vreemde ogen mag worden gezien.

De laatste tientallen jaren is er geen bedevaart meer gehouden. „Tegenwoordig heb je koortspillen en daar zakken de koortsen ook van”, zegt mevrouw Van Hout. „Maar verleden jaar is hier een man geweest, wiens dochter door de dokter was opgegeven. Hij had overal gebeden en kwam hier iets opbinden. „Ik kom u vertellen hoe het mijn dochter vergaat”, beloofde hij. „Een paar maanden later kwam hij terug, met zijn dochter. Zij was helemaal beter geworden”.

In de oude eik wapperen de stukjes kleding van genezingzoekende zieken: stukjes ondergoed, een reepje kant, een zijden sjaaltje en een zakdoek. Maar de vraag is of de koortsen inderdaad verdreven zijn.

Hoe het ook zij, de oude eik heeft er in ieder geval niet onder geleden.

Als nieuw lid begroeten wij ditmaal mejuffrouw P. H. van Marle, apotheker, Den Haag.

KLEEDJES MET ZWITSERSE BERGLUCHT

TWEE RONDZWERVENDE WOONWAGENBEWONERS hebben kans gezien een rustend landbouwer in Zaamslag (Zeeuws-Vlaanderen) tienduizenden guldens afhandig te maken. Zij hebben namelijk de goedgelovige landbouwer en diens echtgenote een aantal bijzondere dure kleden, lopers en dekens verkocht, die, zo wist het tweetal overtuigend te vertellen, speciaal waren vervaardigd voor de bestrijding van reuma. En daaraan leed de vrouw van de landbouwer.

Vloer- en tafelkleden, lopers, dekens en lakens, „op anti-reumabasis geprepareerd met zuurstof en zuivere Zwitserse berglucht”, vormden het ongelofwaardige lokaas, waarmee de twee woonwagenbewoners kans zagen het Zeeuwsvlaams echtpaar f 37.000 aan contanten en een schuldbekentenis van f 40.000 af te troggelen.

Net toen de Zeeuwse boer, de 64-jarige Josias de Kraker, een hypotheek voor het laatste kapitale bedrag van f 40.000 wilde opnemen, greep de Rijkspolitie in. Het ingenieuze tweetal, de in België geboren 53-jarige T. Dusbaba en de 31-jarige Poppel Bamberger zagen hun nobele privé-anti-reuma-actie voor de boerin acuut beëindigen door een arrestatie.

Van het geld is slechts een paar duizend gulden achterhaald.

Josias de Kraker en zijn één jaar jongere vrouw bewonen als landbouwers in ruste een boerderijtje aan de Terneuzense weg in Zaamslag. Beiden simpele, enigszins mensenschuwe zielen, die de leveranciers schichtig en met een half woord aan de deur begroeten. De vrouw leed in ernstige mate aan reuma.

Het woord anti-reuma opende deuren en harten van Josias de Kraker en zijn vrouw. De gladde jongens aan de deur maakten de oudjes wijs Zwitserse kleden te kunnen leveren, die een krachtig genezend preparaat van zuur-

stof en berglucht bevatten. Tja, de prijzen waren niet laag.

Geneeskraft op de vloer

TENSLOTTE KOCHT HET echtpaar een „geneeskraftig” vloerkleed van f 5000, een gangloper (met vele geneeskraftige stoffen gemengd) van f 20.000, een tafelkleedje van f 5700, tenslotte nog dekens, lakens enz. voor in totaal... f 87000!

De bank vond het ondertussen maar vreemd, dat Josias — bekend om zijn zuinigheid — plotseling bezielde scheen door een woeste geldsmijterij, vertelt de Nieuwe Winterswijkse Courant. Toen hij dan ook een hypotheek van f 40.000 wilde opnemen, informeerde men eens bij hem, waarvoor hij dat geld allemaal nodig had.

Josias was niet ongeneigd dit te onthullen en hij vertelde erbij, dat „de vrouw er veel baat bij had”.

De bankdirectie wist Josias, een beetje nog maar, te overtuigen, dat hij het slachtoffer was geworden van een stel oplichters en verwees hem naar de Rijkspolitie. Deze laatste had al eerder de lucht gekregen van de Zwitserse bergen en rekende Bamberger en Dusbaba bij een nieuw bezoek aan het oude echtpaar in.

De hypotheek en daarmee de laatste betalingen gingen niet door.

De gedupeerde landbouwer wilde aanvankelijk echter geen aanklacht indienen tegen het tweetal dat hem enige tienduizenden guldens had afgetroggeld. Mijn vrouw had de laatste tijd veel minder pijn en dan speelt geld geen rol, zo verklaarde hij tegen de politie en de justitie.

Het edele tweetal stond dezer dagen in Middelburg terecht. Zij toonden zich thans echter heel wat minder spraakzaam dan in de boerderij te Zaamslag. Het bleek dat zij daar hadden aangeklopt in april jl., zonder dat zij ook maar iets van het echtpaar wisten. Zij hadden toen meteen maar brutaalweg verkondigd dat de vrouw

BREUKENBOOM

AL IN VROEGER tijd kwam men van heinde en ver naar Ide, een van de dorpen in de gemeente Vries, niet om zich er een huis te bouwen, maar om bij smid Willem Jans Nijenhuis genezing te zoeken van een breuk. Iedere breuklijder die drie spijkers sloeg in de lindebomen bij de smid voor de deur mocht er op rekenen, dat hij genezen zou zijn op het moment, dat de bast van de boom over de spijkers was heengegroeid. De smid, die de „plechtigheid” luister bijzette door met ontbloot hoofd orakeltaal te spreken, stierf in 1857, maar zijn nakomelingen hebben het breukengeneesbedrijf voortgezet tot in 1919. Heel af en toe komt er ook nu nog wel eens een lichtgelovige breuklijder naar Ide om z'n geluk te beproeven...!

(Ontleend aan „Kent U drepte ook zo?” door Jan A. Niemeijer; uitg. N.I.B., Zeist).

aan reumatiek leed — gokje, waarmee zij blijkbaar in de roos schoten.

De officier van justitie vond Bamberger de hoofdpersoon en eiste tegen hem twee jaar; tegen Dusbaba vorderde hij acht maanden met aftrek van voorarrest. De officier wilde het bedrag van 5000 gulden, dat in de woonwagen verborgen was, verbeurd verklaard zien.

WEKMIDDELEN

De illegale verkoop van wekmiddelen is in de Verenigde Staten zo sterk gestegen dat het wellicht het aantal, verkocht langs legale weg overtreft. Aldus een mededeling van de Amerikaanse senator Thomas Dodd, die in een subcomité van de senaat pogingen doet om te komen tot een striktere wetgeving op het terrein van de narcotica en aanverwante geneesmiddelen. Onderzoek had uitgewezen, aldus nog steeds de verklaring van de senator, dat het gebruik van wekmiddelen in direct verband stond tot vermeerdering van het aantal geweldsmisdrijven.

Bestuur van de Vereniging tegen Kwakzalverij: A. P. N. de Groot, Arts te Hilversum, Voorzitter; E. Mijnaerends, Tandarts te Amsterdam, Vicevoorzitter; H. Dijkstra, Bongart 6, Buitenveldert, Amsterdam-Z., Secretaris; L. Brest te Amsterdam, Penningmeester; Mr. J. E. Goudsmit, Kantonrechter te Haarlem; Dr. H. H. Scholten, Dierenarts, Veterinair Inspecteur van de Volksgezondheid te Haarlem; Mr. J. D. van den Berg, Rechter te Arnhem; J. E. Buiters, Apotheker, Farmaceutisch Inspecteur van de Volksgezondheid te Zwolle; J. van Baak, Dermatoloog te Utrecht; J. M. de Haas, Tandarts te Heemstede; J. Noord te Amsterdam en M. Paulissen te Voorburg.

Lidmaatschap van de Vereniging incl. Maandblad min. f 7,50, voor studenten, verpleegsters, arts-, tandarts- en apothekers-assistenten en kraamverzorgsters f 2,50. Adres voor het opgeven van leden en abonneés: H. Dijkstra, Bongart 6, Buitenveldert, Amsterdam-Z. Penningmeester: L. Brest, Argonautenstraat 19a, A'dam-Z. Postgiro van de Ver. 32237 te Amsterdam - Gem. Giro K 1672.

DRUKKERIJ SYSTEMA N.V.
Amsterdam

Abonnement per jaar franco per post bij vooruitbetaling f 7,50, voor studenten, verpleegsters, arts-, tandarts- en apothekers-assistenten en kraamverzorgsters f 2,50

Administratie Maandblad:

H. Dijkstra, Bongart 6, Buitenveldert, Amsterdam-Z., Tel. (020) 42.07.58.